

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15294/2024
01.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Петар Исаков из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Стеван Вигњевић из ..., ради раскида уговора и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 329/2023 од 02.04.2024. године, у седници одржаној 01.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против преиначујућег дела пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 329/2023 од 02.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 14188/2019 од 21.06.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, раскинут је Уговор о делу од 16.05.2018. године закључен између тужиле и туженог, због неиспуњења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци исплати износ од 147 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања са законском затезном каматом од 21.06.2022. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је део тужбеног захтева преко досуђеног износа од 147 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања до траженог износа од 600 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања, као и износ на име законске затезне камате на износ од 147 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања за период од 18.06.2018. године до 21.06.2022. године. Ставом петим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 329/2023 од 02.04.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиле и првостепена пресуда преиначена у одбијајућем делу одлуке о исплати и делу одлуке о трошковима поступка тако што је обавезан тужени да тужилци исплати износ од 600 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања, уместо досуђеног износа од 147 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања са законском затезном каматом на износ од 150 евра почев од 18.06.2018. године до исплате, а на износ од 450 евра са законском затезном каматом од 01.08.2018. године до исплате, као и да јој

накнади трошкове поступка у износу од 102.271,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, уместо одлуке да свака странка сноси своје трошкове, а у преосталом делу је жалба тужиле одбијена и побијана одлука у побијаном непреиначеном делу потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 27.434,00 динара.

Против преиначујућег дела наведене правноснажне другостепене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалог права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради раскида уговор и исплате тужилу је поднела 31.12.2019. године, а вредност предмета спора је 600 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Преиначење одлуке није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих права (члан 467. ЗПП).

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**